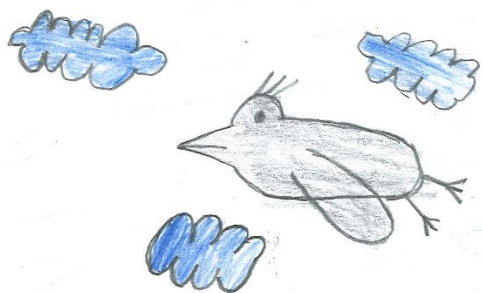

Potkáváme v červnu v přírodě a v kalendáři

Vlaštovky

První vlaštovky začínají létat začátkem léta a začínají si stavět hnízda, kde uschovají svá narozená mláďata. Vlaštovky si staví hnízda u lidských obydlí, třeba pod střechou, nebo v okně.

Když mají jejich mláďata hlad, letí jim pro žížaly nebo brouky. Když létají za okny, tak to vypadá, jako by tančily.

Vlaštovku poznáme podle rozdvojeného ocásku. V zimě je nemůžeme vidět, protože odlétají do teplých krajín, aby nezmrzly, to je potom nahradí vrabčáci.

Vlaštovky jsou ale špatné v tom, že když si ve vašem okně udělají hnízdo, tak potom kadí přímo z hnízda a vy máte potěšené okno. Ale jsou moc krásné. Když letí v hejnech, dělají různé útvary, to je taky pěkný.

Na zahradě si vždycky rozložím deku a poslouchám jejich zpívání a pozoruju, jaké dělají ty útvary. A to je asi vše, co bych k tomu řekla.

Kačka Hasmanová

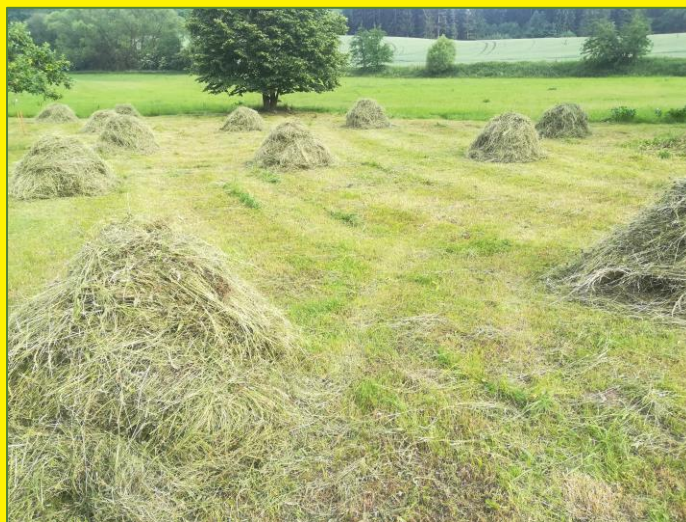
Seno

V červnu se většinou suší první seno. Musí se počkat, až to bude vypadat, že bude několik dnů hezky. Když se tráva nechá moc dlouho, je pak moc dlouhá a špatně se seče i hrabe.

Přes den se musí seno několikrát „obrátit“, aby uschlo ze všech stran. To se dělá hráběmi. Když přijde bouřka, musí se seno „skopit“, což znamená nahrabat na kopky. Kopka je vlastně malý kopec (neplést s kobka, to je cela, do které se zavírají vězni).

Když se zadaří, je seno po třech dnech suché a může se vidlemi naložit na vůz a odvézt do stodoly nebo na půdu. Tam je připravené, aby ho mohla jíst zvířata, třeba koně, krávy, nebo ovce, ale nejčastěji králíci.

Jan Kubíček

14 dní do konce školního roku

Úvodní slovo

Už zase stojím před tím nepříjemným úkolem napsat úvodník a už zase vůbec nevím, o čem psát. To mám psát zase o počasí? Raději ne. Navíc mám na to dvacet minut, protože dneska už se časopis opravdu musí vytisknout, a já to píšu v půl sedmé ráno. Dřív jsem to opravdu nestihl. Nedá se nic dělat, něco sem naťukat musím.

Nedávno jeden politik prohlásil, že prázdniny by mohly trvat jenom měsíc a půl. Že prý by pak bylo ve škole více času na učivo a tím by se zkvalitnila úroveň českého školství. Politik se tím chtěl očividně pouze zviditelnit. Já osobně jsem ve školství teprve druhý rok, ale mám pocit, že dva měsíce jsou minimální čas potřebný k tomu, aby se člověk po deseti měsících učení dal do kupy. Medvěd ze sousední stránky ví o tom své.

Takže jaká je situace? Znamky už jsou uzavřené, výlety až na devátou třídu, která odjíždí dnes, jsou za námi, kalendář ukazuje 21. červen čili slunovrat, nejdelší den, okamžik, v němž se slunce „začne vracet“. Astrologie k tomu říká, že to znamená, že jsme na vrcholku kopce a zítra už bychom měli jet dolů. No, to se medvědovi uleví.

Ale počkat, nepsal jsem náhodou, že chceme vydat ještě desáté číslo? No ano, je tomu skutečně tak. Příští týden vyjde ještě jedno číslo. To už ale bude jiné, už s ním nebude tolik práce a je už z větší části napsané. Několik stránek zaplní reportáže ze školních výletů a pak nás čeká rozsáhlá část z kapitoly devátáci se loučí, která už je taky částečně připravená. Už to jen všechno poskládat dohromady.

Ted' ale držíte v ruce (nebo sledujete na obrazovce počítače) číslo předposlední, které se opět povedlo. Alespoň mně to tak přijde, i když už jsem opravdu ze srdce rád, že je hotové. Tak si ho užijte a příští týden ještě jednou nashledanou.

Jan Kubíček

Obsah čísla

Co se děje na prvním stupni? Dítětem by chtěl být každý.

Čím chci být. Kosmonaut. Záchranář. Hasič. Farmářka. Traktorista.

Rubriky. Křížovka, citát, recept.

Dětský den. Skákali jsme v pytli, jezdili na kole... Někdo nedojel.

Kauza Fíkus. Rostliny nejsou vždy v bezpečí. Bohužel.

Události. Kaktus se obrodil. Pokus se povedl. Voda netekla.

Naše Země. Co je to vlastně za kouli?

Boty. Sklonili jsme hlavy k zemi.

Rozhovory. Šárka Pokludová. Jenifer-Jessica.

Politika. Už jsme se na to nemohli dívat.

Vtipná stránka. Legrace čili sranda čili humor.

Výlet za zvířátky

Ve čtvrtek 17. května jsme celý první stupeň navštívili Záchrannou stanici v Hrachově. Počasí se nám moc nevydařilo, ale neodradilo nás to od nadšení se setkat se zvířátky, která měla těžký osud. Bylo to moc zajímavé.

Nejvíce nás zaujala veverka, protože lezla po kleci jako Spiderman, a výr, který na pokyn houkal, a taky legrační koza, která nám užírala z ruky travu a reagovala na naše hlasy. Trochu jsme měli strach z kuny, byla asi zlá. Prskala na nás a paní ošetřovatelka nás před ní varovala.

Nakonec jsme si na dětském hřišti i zablblí. Těšili jsme se na zmrzlinu, ale v celé vesnici nešel proud, a tak byly obchody zavřeny.

Sepsali žáci 3. třídy s p. uč. Pokludovou

Pasování na čtenáře

Naši prvňáčci končí svůj první školní rok, a protože se v tomto roce naučili dovednost potřebnou pro celý jejich další život a to je čtení - byli slavnostně pasováni králem Otou Prvním na čtenáře.

Již v září se děti v hodinách českého jazyka vydaly na cestu čtenářství a král jim posílal ve Slabikáři dopisy. Protože se naučily všechna písmenka a už umí pěkně číst, přijel si je pan král osobně vyzkoušet a pasovat na čtenáře. Každý dostal za odměnu pamětní list a knížku „Zlobilky“.

Také žáci druhého ročníku předvedli, jak se ve čtení za rok zlepšili a ukázali panu králi čtenářský strom, kam umísťují listy s názvy přečtených knížek. Při této příležitosti byla vyhlášena i „nejpilnější čtenářka“ Markéta Holanová.

Dagmar Šplíchalová

Dlouhý, Široký a Bystrozraký

V předchozím čísle jsme vás zvali na pohádku Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Představení secvičila s dětmi paní družinářka Hanka Dalecká. Žáci v tělocvičně zahráli nejprve pro školu a potom pro veřejnost.

Byl jednou jeden princ... a ten princ chtěl princeznu. Jenže, jak už to tak bývá, tu věznil ve svém hradě černokněžník. Naštěstí princ nebyl sám, ale měl k ruce ochotné pomocníky s pozoruhodnými schopnostmi, takže všechno dobře dopadlo.

Divadélko s písničkami a básničkami bylo umístěno do krásných barevných kulís. Děti se moc snažily, a proto se také divadlo povedlo. Už se těšíme na další!

Čím chci být

Poznámka: Následující texty sepsali žáci páté třídy jako slohové cvičení se svoji paní učitelkou. Zdůrazňovali mi, abych upozornil čtenáře, že jejich příběhy a úvahy nejsou vždy podle skutečnosti. I tak jsou to ale hezké texty. Obrázky už jsou jejich a vytvářeli je při hodině informatiky. Jenom traktorista není od Vojty, protože Vojta byl se svým traktorem stále nespokojený a pořád ho mazal. Traktoristu vytvořila naše redakce.

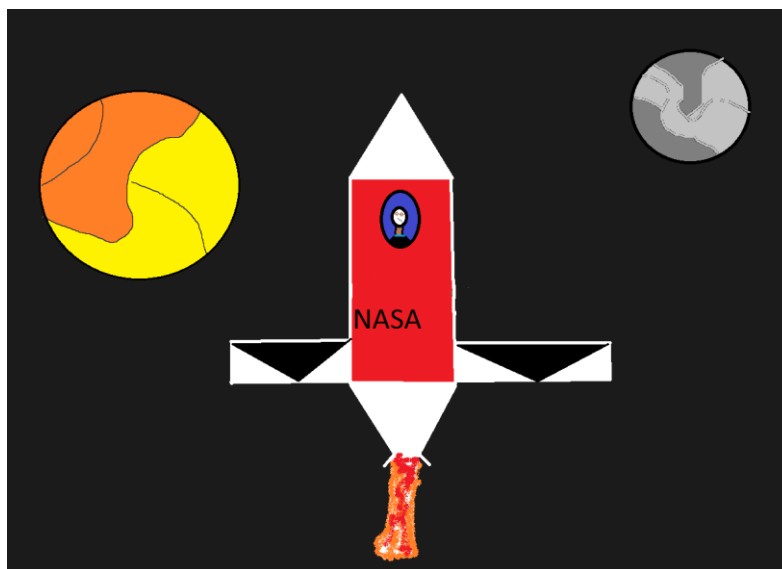
KOSMONAUT

Na rozhodnutí, čím chci být, mám ještě hodně času. Ale kdybych se musel rozhodnout teď, chtěl bych být KOSMONAUT.

Chtěl bych vidět naši planetu z výšky. Přeji si zažít stav bez tíže, a jak v něm vypadá voda. Je snad ve tvaru bubliny? Nebo obláčku? Nejvíc bych se těšil na start rakety.

Nevím, jestli tohoto cíle někdy dosáhnu. A co víme? Třeba se toho dočká každý, možná létat do vesmíru bude běžné.

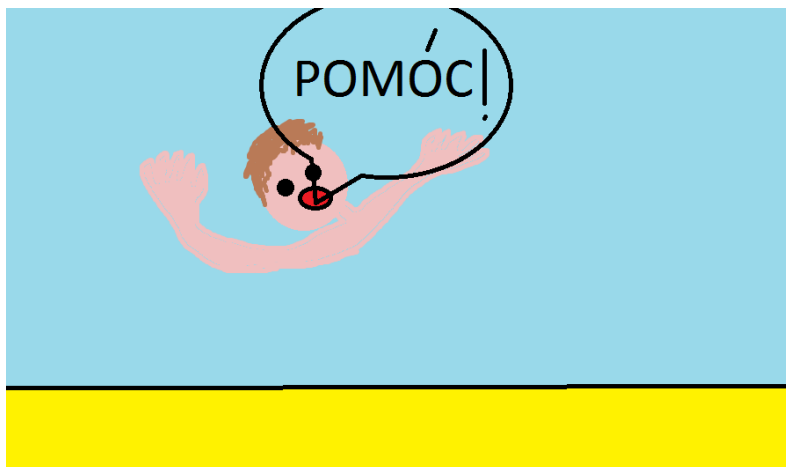
(Adam Kuda)

ZÁCHRANÁŘ

Příběh, který se mi stal o loňských prázdninách, rozhodl o mém budoucím povolání. Byli jsme s kamarádem u řeky. Dali jsme si závody, kdo první přeplave na druhý břeh. Ze začátku vedl kamarád, ale pak jsem ho předhonal. Vylézám na břeh, ohlédnu se a vidím, jak se kamarád topí. Zběsile volám o pomoc.

Nějaký pán kamaráda vytáhl z vody, ale on nejevil známku života. Rychle voláme záchrannou službu, mezitím se pokoušíme o první pomoc, ale neúspěšně. Najednou slyšíme

sirénu. Ze sanitky vyskočí záchranáři a pak už to jde ráz na ráz.

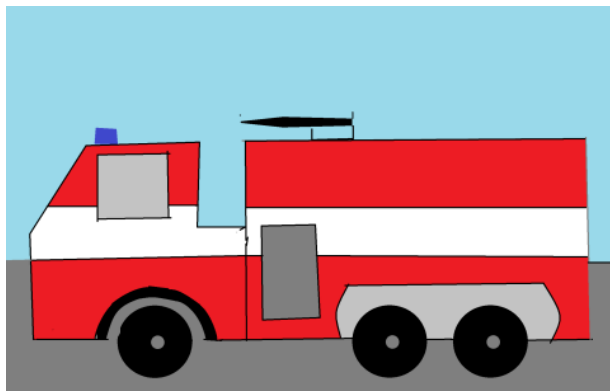
Během chvíle ho přivedou k vědomí, naloží do sanitky a odvezou do nemocnice. Zachrání mu život! Od té doby chci být záchranářem, protože jejich práci velice obdivuju.

(Adam Šťastný)

HASIČ

Od malička chci být hasičem. Líbí se mi, jak pomáhají lidem. Tatínkův kamarád je hasič a vyprávěl mi svůj zážitek. Při jednom požáru, kde hasili dům, uviděli v okně dítě. Vysunuli požární žebřík a rychle lezli nahoru. Rozbili okno a vlezli pro dítě. Nakonec vše dobře dopadlo. Díky rychlému zásahu hasičů bylo dítě zachráněno.

(Josef Kulas)

FARMÁŘKA

Já bych chtěla být farmářkou, protože mě baví být se zvířaty. Má nejmilejší a nejoblíbenější jsou: koně, krávy, kozy, ovce, psi, kočky, slepice, husy, králíci a prasata. Líbí se mi všechna domácí zvířata. Příroda se mi líbí ve všech ročních obdobích. Farmaření je hezké povolání, ale těžké na pohyb. Těžké je pracovat se zvířaty i s traktorem.

Krmení domácích zvířat je někdy také náročné. Některá zvířata se krmí podobně jako jiná zvířata. Krmíme je: zrním, trávou, senem, senáží a někdy i slámou. Ráda se dívám na zvířata, jak jim chutná, jak mají podestláno slámou, jak jsou spokojená a jinak nestrádají. Mám moc

ráda přírodu a zvířata, co žijí v ní. Ráda pozoruji zvířata, jak rostou, a přírodu, jak se mění. Ráda žiju v přírodě a kochám se změnami, které se v přírodě vyskytnou.

(Nikča Pulgrová)

TRAKTORISTA

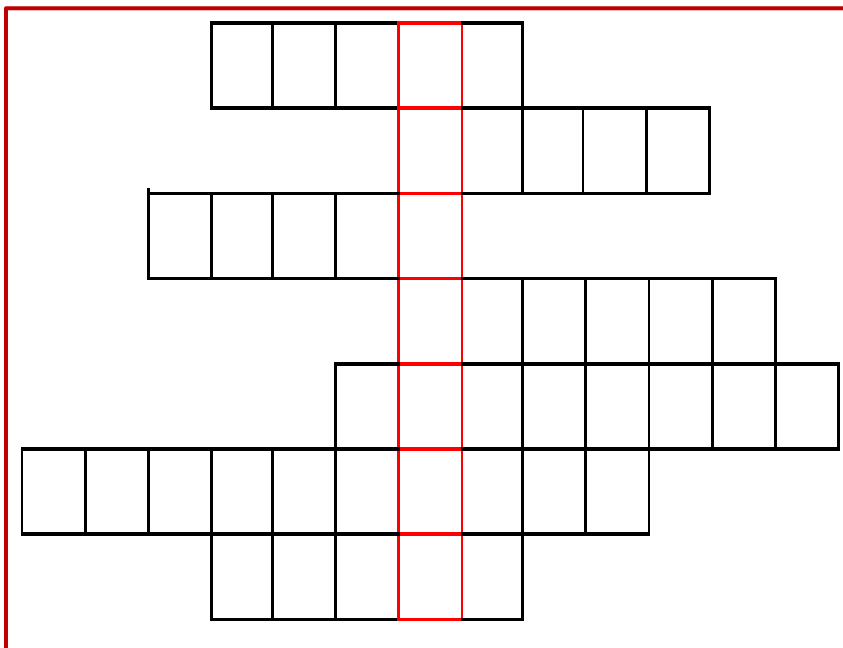
Chci být traktorista, protože jezdím po poli a připadá mi to jako simulátor traktoru. To máte malou farmu neboli kravín a začínáte úplně od nuly: jak si koupit louku, tam dáte krávy, pak je podojíte, nebo pošlete na jatka, podle toho, jestli jsou masný. To znamená, že jsou na maso. Nebo dojný, a ty nám dávají mléko. A pak to funguje úplně stejně kromě toho, že si pak musíte koupit další pole a tam vysít obilí, aby vám přežili, pak koupit nějaké potřebné věci, a to než bych všechno vypsál, tak by mi upadla ruka.

(Vojta Šťastný)

Křížovka měsíce

1. zvíře, které mňouká?
2. ruce stromu?
3. „Kde domov můj“ jsou slova v naší?
4. hudební nástroj, na který se troubí?
5. něco, v čem se dá tisknout?
6. v den, kdy jsi se narodil/a, slavíš?
7. co může chránit mobil?

Citát měsíce:

„I kdybych vyhrál milion, stejně budu učit.“

Václav Vozábal

Recept měsíce: Bezinková šťáva

Připravte si:

- 60 květů bezu
- 6 litrů převážené vychladlé vody
- 4 citrony (umýt, nakrájet na kolečka)
- 15 dkg kyseliny citronové
- 6 kg cukru

Květy, vodu a citron dáme do vody a promícháme. Potom vše svaříme a necháme vychladnout, anebo pouze necháme 24 hodin v chladu. Pak je ale chuť méně výrazná.

Nápoj je výborný pro osvěžení v letních měsících a taky zdravý!

Kauza Fíkus

Příběh začal jednoho dne v pátek. Pan učitel Kubíček měl dozor a všiml si, že na fíkus někde chybí kůra. Dumal nad tím, co to způsobilo. Nejdřív si myslel, že to někdo ohryzal, pak to ale vyloučil. Šel se tedy proto zeptat žáků. A z toho, co zjistil, vůbec nebyl veselý...

Ping-pongový stůl máme ve škole od ledna. Žáci si ho užívají, ale někteří neunesou svoji prohru, a proto si to vybíjeli na fíkus. Vzali pátku a udeřili celou svou silou fíkus do kmene, někteří dokonce víckrát za sebou. Fíkus obdržel několik tržných ran. Někomu to přišlo vtipné, jiní se nad tím pozastavovali, ale většina to přehlížela. A nějakým záhadným způsobem se stalo, že dozor u toho nikdy nebyl, a tak žáci, kteří udeřili do fíkus, nemohli být potrestáni (teda aspoň si to mysleli).

Ten den, kdy se to zjistilo, se ping-pong po domluvě s panem ředitelem zakázal na 14 dnů a pan učitel Kubíček řekl, že žáci musí 500x napsat, že nebudou ubližovat květinám. Stůl se složil a žáci se naštváli. Několikrát za tu dobu se svolal parlament. Když uběhlo 14 dnů, žáci si mysleli, že stůl můžou rozložit, ale zdání klame. Žáci si totiž mysleli, že na jejich trest napsat 500x větu, kterou jim dal pan učitel Kubíček, se zapomene. To ho ale asi dobře neznají. Takže v pondělí pan ředitel svolal všechny, kdo chtějí ping-pong.

Trest od pana učitele Kubíčka zůstal stále stejný. Pan ředitel, ale ještě řekl, že fíkus musíme ošetřit, pokusit se to napravit.

Žáci po „schůzi“ odešli s různými pocity. Jelikož devátákům zbývaly necelé dva měsíce ve škole a chtěli si ping pong ještě užít, tak ještě v ten den začali konat. Hledali si různé články o tom, jak zachránit fíkus. O přestávce, hned po schůzce, se také rozhodli, že trest od p. uč. Kubíčka si co nejdříve splní. A i přesto, že většina devátáků, s poškozováním rostliny neměla nic společného, stejně se pustili do psaní trestu. A tak se stalo, že v zápalu emocí pět devátáků za jednu přestávku a hodinu matematiky kolektivně napsali celý trest (tzn. 500x napsat větu: Nebudu ubližovat květinám). Po hodině to hned položili panu učitelovi Kubíčkoví na stůl s úsměvem na tváři. Pana učitele to překvapilo. Nečekal, že to napíšeme tak rychle. To byla ale jen půlka trestu.

Žáci zachraňování fíkus brali trochu s nadsázkou. Každopádně obvázat fíkus toaletním papírem, aby se zabránilo dalším zraněním, bylo na místě. To ale nestačilo. Devátáci tedy googlili o rady, ptali se učitelů a doma. A tak v úterý přišel na řadu SADAŘSKÝ BALZÁM. Žáci začali s „uzdravováním“ hned ráno, ještě před hodinou. Chtěli ping-pong hrát co nejdříve. Sháněli pana ředitele, aby jim to zkontroloval a dovolil postavit stůl. Nakonec ping-pong v úterý o velké přestávce stál zase na svém místě. Žáci jsou opět šťastní. Doufejme, že k žádným dalším zraněním rostlin nebo žáků při ping-pongu už nedojde a budeme moci zakončit školní rok v klidu a míru.

Anička Pecková

Kaktus: Znovuzrození

V předminulém čísle jsme psali o kaktusu, který byl na pokraji smrti. Po delší době jsme si všimli, že na kaktusu vyrostly dva nové přírůstky. Všichni měli radost, že se kaktus zotavil.

Jenomže neznámý viník menší výrůstek zlomil. Toho si všiml pan učitel Kubíček, kterému to bylo líto, proto začal pátrat po viníkovi, jenomže se nikdo nepřiznal. Proto dosud viník zůstal tajemstvím.

Výrůstek jsme nechtěli nechat seschnout, proto jsme ho vzali a zasadili k druhému kaktusu. Teď se o oba kaktusy staráme a doufáme, že nadále nám budou hezky růst.

Bety Burianová

Pokus z chemie

Na chemii si pro nás paní učitelka připravila takzvaného hada. Když nám říkala, co z tohoto pokusu vznikne, vůbec jsme paní učitelku nechápali.

Připravila si miskou, do ní nasypala popel. Doprostřed popele udělala důlek. Co udělala dál, se dozvíte, až budete mít taky s paní učitelkou chemii.

Všichni jsme se nestačili divit, jak všechno reaguje a roste. Během několika vteřin vznikl dlouhý a zakulacený had. Z pokusu měla paní učitelka i celá třída radost.

Bety Burianová

Škola bez vody

Klučenickou školu dne 30. 5. zasáhla pohroma. Na celé škole v Klučenicích nastal výpadek vody.

Začalo to tím, že při hodině matematiky deváté třídy si paní asistentka všimla vody vytékající zpod linky. O přestávce se zjistilo, že na dívčím záchodě vytekla voda. Pan ředitel Aleš Suchý se snažil potíže napravit, ale to se nedařilo.

Nakonec uznal, že z hygienických důvodů bude lepší ukončit vyučování již v 11:30 a na druhý den dát ředitelské volno a všichni žáci i učitelé měli radost, že nemusí ráno vstávat a mohou si přispat.

Kryštof Sember

Slohové práce - popis

Na této dvojstraně zveřejňujeme dvě povedené čtvrtletní slohové práce. Žáci je psali už v dubnu, ale do posledního čísla se nevešly. Úkolem bylo popsat planetu Zemi někomu, kdo ji nezná, třeba mimozemšťanovi.

Autorkou práce na této stránce je Magda Stehlíková (7. tř.). Přetiskujeme ji v originále, protože je to první slohová práce, kterou jsem za dobu svého učitelování v Klučenicích dostal bez jediné chybičky, bez jediné chybějící čárky. Práce Anežky Šindelářové (8. tř.) prokazuje myšlenkovou hloubku a originalitu. Obrázky Země vytvořili při hodinách výtvarné výchovy žáci 8. a 9. třídy, shora dolů: Dominik Štefík, Bety Burianová, Nela Koubalíková, Danča Peterková a Matěj Burda.

Popis naší planety

Osnova: 1. Vesmír
2. Složení Země
3. Příroda
4. Počasí
5. Obyvatelstvo

Naše země je velká a říká se o ní, že je kulatá. Okolo Země obíhá Měsíc a ona obíhá okolo Slunce. Ve sluneční soustavě se nachází na třetím místě od Slunce.

Zemi pokrývá ze 3/4 vodstvo, zbylou třetinu zabírá pevnina. Pevninu tvoří sedm kontinentů: Evropa, Asie, Severní Amerika, Jižní Amerika, Antarktida, Afrika a Austrálie. Povrch pevnin je velmi různorodý, jsou zde velké hory, lesy, nížiny, ale i trvale zamrzlé a zasněžené oblasti. Vodstvo tvoří převážně oceány a moře, ale i řeky, rybníky, jezera a malé potoky, které se nacházejí na pevninách.

Příroda se dělí na dvě části: rostliny a živočichové, obojí se vyskytují ve vodě i na souši. Rostliny potřebují ke svému růstu vhodné podmínky. V tropických a ledových oblastech se jich moc nenachází. Některé rostliny jsou těmto podmínkám přizpůsobeny. Podobně je to i s živočichy. Pouze některé druhy mohou žít například na poušti nebo Antarktidě. Živočichové jsou různé velikosti, od neviditelných prvoků až po velké slony a velryby.

Počasí se mění a je na každém kontinentu jiné. Na severu a jihu Země je zasněžená nebo zamrzlá půda. V tropických oblastech je sucho a teplo, v mírných pásmech je počasí proměnlivé podle ročních období.

Na všech kontinentech žijí lidé. Mají různou barvu pleti, mluví různými jazyky a mají různé zvyky. Život lidí je velmi rozdílný, někteří jsou velmi bohatí, jiní jsou tak chudí, že nemají co jíst.

Pěkně a bez chyby.

1* 2.

Planeta Země

Planeta Země je třetí planetou sluneční soustavy, na které se zrodil život některých zvířat, rostlin a podivných bytostí – lidí. Ti si myslí, jak jsou nejnadřazenější rasou ve vesmíru. Tato malá planetka je z většiny zatopená tekutinou, kterou lidé nazývají "voda". Může být průzračně čistá i zakalená či znečištěná. Může

být bez chuti i slaná a s klidem v duši vám mohu říct, že je to to nejkrásnější, co na té podivné planetě můžete najít.

Zbytek planety tvoří pevniny - travnaté, lesnaté, skalní, či písčité (pokud nebyly zničeny lidmi pro jejich účely). Znovu jsem se zmínil o lidstvu, ale vy stále nevíte, jak si ty tvory představit.

Lidé po samotné Zemi (která si podmínky pro život na svém těle dokáže upravit i sama) nejvíce ovlivňují a mění planetu svými stavbami, svým průmyslem a i jen svým bytím... Mohou ovlivňovat Zemi jak v dobrém, tak i ve špatném smyslu, ale mohl bych se jen dohadovat, které změny jsou vlastně ty negativní a které ty pozitivní.

Každý lidský tvor je po fyzické i psychické stránce odlišný od toho druhého. Vzhledově, emocionálně a tím, jak přemýšlejí, se mohou lišit v takové míře, že

vám nejsem schopna popsat tyto tvory ve větších podrobnostech.

Také tam najdete velké množství druhů rostlin a zvířat. Rostliny jsou díky produkci kyslíku jedním z důvodů, proč je na Zemi existence lidí a zvířat možná. Přesto jakoby si jich nikdo pořádně nevážil – zvláště kruté, nemyslíte?

Návštěvu této planety vám z celé své existence nedoporučuji. Lidé, jak už jsem se zmiňoval, si o své rase vytvořili obrázek jakožto o jediných a nejinteligent-

nějších tvorech celého vesmíru, proto se jako mnoho dalších obávám následků lidského prozření. Lidé sice dokážou být mirumilovnými a přátelskými bytostmi, ale také umí být bezcitnými a krvežíznivými bestii.

Existenci jiných tvorů by tedy mohli brát nepříznivě a třeba i rozpoutat mezivesmírnou válku. Nechme proto je a jejich planetu být. Nevědomost je někdy užitečná a krásná věc.

Anežka Šindelářová

BOTY

Přezouvání

Dne 18. 4. jsme šli asi podruhé za tento školní rok o velké přestávce ven. Začalo se řešit, že se musíme přezouvat do venkovní obuvi a nemůžeme si nechat přezůvky, jako to bylo vždycky. Žákyně 9. třídy došly další den za panem ředitelem s tím, že jim vadí, že někteří nejmenovaní učitelé chodí v botách ve škole pořád, a tak nechápeme, proč bychom se my žáci měli přezouvat na dvacet minut o velké přestávce. Chtěly jsme to s ním řešit, ale nebylo moc času, takže jsme se rozhodli, že to budeme rozebírat ještě na školním parlamentu.

Po nějakém čase se konal školní parlament kvůli jiné věci, ale o přezouvání jsme začali znovu diskutovat. Pan ředitel nás znovu vyslechl. Prodiskutovali jsme to celé úplně od začátku a pan ředitel řekl, že to ještě probere s kolegy učiteli a že je stejně jako my pro zanechání starého systému přezouvání (tj. nepřezouvání), protože to neudělá až takový nepořádek. Ovšem samozřejmě není jen na něm, jak se rozhodne.

Po nějakém čase jsme na velkou přestávku šli opět ven. Většina dětí čekala, že nás paní učitelka Berginová pošle všechny přezout, ale nakonec se tak nestalo. Šli jsme ven normálně v přezůvkách.

Co se nosí

KŘUSKY

V naší škole jsou velmi rozšířené takzvané „krokso“ neboli „křusky“. Jsou to jedny z nejlevnějších bot. Nejčastěji je zakoupíme u vietnamců. Jsou celé gumové, takže v létě, když polovina lidí nenosí ponožky, smrdí to po celé škole. Už celkem dlouhou dobu jsou skoro všude tyto boty velmi oblíbené. Jeden z mnoha důvodů je ten, že se do nich dá rychle nazout. Tyto boty nosí lidé všech věkových kategorií, od dětí až po ty v důchodovém věku. Když jsme udělali průzkum, zjistili jsme, že v naší škole nosí tyto boty skoro celý druhý stupeň.

PANTOFLE

Jednu dobu byly pantofle mnohem oblíbenější a rozšířenější než krokso a ostatní přezůvky. Někdo zůstal pantoflím věrný dodnes, většina je však vyměnila za krokso. V létě mají pantofle určitou výhodu, lidem nohy nesmrdí tolik jako v kroksech.

BAČKORY

Bačkorky nosí především prvňáci a druháci. Je logické, že děti na druhém stupni už je úplně nosit nebudou. Jsou uzavřené, ale v létě se v nich moc dobře nechodí. Malým dětem se nepotí nohy tolik jako nám, ale přece jen to pak asi nevoní.

MÓDNÍ TRENDY

Nejoblíbenějším módním trendem Čechů jsou PONOŽKY V SANDÁLECH! Češi se tímto trendem velmi rádi prezentují jak na veřejnosti v ČR, tak i na dovolených v zahraničí. Nyní je celkem v módě nosit v teniskách delší značkové ponožky, když máte kratšasy. Vypadá to lehce jako podkolenky, a to je nyní stylové.)

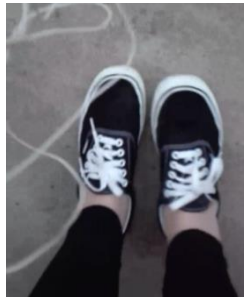
Zajímavé boty v naší škole

Otázky:

1. Kolik tě tyto boty stály?
2. Kde jsi je koupil/a?
3. Jak jsi s kvalitou bot spokojená a doporučil/a bys je i ostatním? Případně z jakého důvodu?

Nela Koubalíková – VANS AUTHENTIC

1. 1200 Kč v akci.
2. V Táboře v A3 sportu.
3. Jsou dobré, ale jediný problém je, že jak jsou látkové, tak se mi vpředu na palci udělala díra. Jinak vzadu jsou dobře vypolstrované a pohodlné.

Danča Peterková – ADIDAS SUPERSTAR

1. Na e-shopu www.answear.cz.
2. 1500 Kč.
3. Jsou pohodlné, akorát bych doporučila koupit si jinou barvu než bílou, protože se brzy umažou. Jinak jsou teď celkem populární.

Jan Kubíček – „fake converse“ MODERN WORLD

1. 200 nebo 250 korun.
2. Koupil jsem je v Milevsku v obchodním domě VIETNAMEC S.R.O.
3. No jsem s nimi spokojen, ale vzhledem k tomu, že je zatím nosím jen v interiéru školy, tak se ještě neukázala jejich trvanlivost. Rozhodně bych je ostatním doporučil. Šlo mi hlavně o to, koupit si jednoduché, vzdušné boty.

Jirka Květ- ADIDAS NMD R1 W PK

1. Normálně boty stojí okolo 5000 korun.
2. V Praze ve Footlockeru.
3. Boty se mi mega líbí, velice mě překvapily, jsou hodně lehké a pohodlné. Mají ultra pohodlnou podrážku, je to z takových bublinek a je to na nohu velmi příjemné. Boty bych doporučil spíše starším dětem.

Rozhovor se Šárkou Pokludovou

Paní učitelka Šárka Pokludová to má ze všech učitelů do Klučenic nejdál, dojíždí až z Příbrami Stala se třídní učitelkou ve třetí třídě. Kromě toho vede ve škole taneční kroužek. A protože členové redakce jsou veskrze z druhého stupně a paní učitelku na žádný předmět nemají, otázky pro ni vymysleli její třetácci.

ČÍM JSTE CHTĚLA BÝT, KDYŽ JSTE BYLA MALÁ?

Herečka.

CO BYSTE SI VZALA NA PUSTÝ OSTROV?

Určitě něco k jídlu a potom taky nějaké čtení, abych se tam nenudila, když budu lovit nějakou zvěř.

JAKÉ JE VAŠE OBLÍBENÉ JÍDLLO?

Rajská.

JAKÁ JE VAŠE OBLÍBENÁ BARVA?

Bledě modrá a černá.

JAK DLOUHO UČÍTE?

12 let.

JAKÉ BYLO VAŠE PŘEDCHOZÍ POVOLÁNÍ?

Pracovala jsem deset let v cestovním ruchu.

VAŠE OBLÍBENÁ KVĚTINA?

Gerbery a růže.

JAKÝ JE VÁŠ OBLÍBENÝ ŽÁK?

Tak to je hrozně těžké, protože vás mám ráda všechny.

JAKÉ ZVÍŘE JSTE MĚLA JAKO MALÁ?

Pejska labradora a jmenovala se Deninka.

CO MÁTE NEJRADŠÍ?

Svoji velkou rodinu a práci. Potom vypnout a jet někam daleko odpočívat do ticha.

A JAKÉ MÁTE NEJRADĚJI OBLEČENÍ?

Nejradši mám sukně a nějaké pohodlné tričko.

NA JAKÉ ŠKOLE JSTE UČILA PŘEDTÍM?

Byla jsem na odborném učilišti v Příbrami. Tam jsem učila dospělé žáky.

MÁTE RÁDA ČTVRTOU A PÁTOU TŘÍDU?

Všechny vás mám ráda.

Rozhovor s Jennifer-Jessicou

Jennifer-Jessica s námi chodila do šesté třídy, ale už se vrátila zpátky na školu do Milevska a my doufáme, že se jí tam daří a podařilo se jí vyhnout všem nástrahám a tímto ji zdravíme. Na fotce je se svými spolužáky a kamarády Bárou a Dominikem.

Chtěl bych se tě zeptat, jak je to s tím tvým jménem, jsi Jessica nebo Jennifer?

Mé oficiální jméno je Jennifer, ale od čtyř let mi všichni říkají Jess, je to moje přezdívka a chci, aby mi to takhle zůstalo.

A jak to vzniklo?

Měli jsme psa a jmenovala se Jessina, tak jsem si to udělala jako Jess a tak to vzniklo.

A tys tomu psovi říkala Jess?

Ne, Jessino, ale akorát jsem si z toho vzala Jess.

A to ti takhle začali říkat kamarádi, už když ti byly čtyři roky?

Ano, já si to pamatuju.

Jak tvoje rodiče napadlo dát ti jméno Jennifer?

Já nevím, ale asi proto, že můj bratranec vyrůstal v Anglii a nějak to nabídl mojí mamce.

Kde ses narodila?

V Písku.

Jak jsi tady dlouho v Klučenicích?

Nevím, asi 2 měsíce.

A chceš nám říct něco o tom, co tě sem zavedlo?

Jo. Měli byste vědět, že tu máte průšvihářku. Já jsem se chytla party a potom jsem měla kluka a pořád jsme se jenom hádali. A pak už to šlo z kopce, to tady radši nebudu rozvádět.

Jak se ti tady líbilo?

Docela dobrý, až na nějaký idioty.

Chodila jsi sem ráda?

Docela jo, cítila jsem se tady líp než na Orlíčku.

A líp než v tvé minulé škole?

Jo, to rozhodně, protože tam jsem se hodně prala, a prostě byli to strašný děti, jak se chovaly, to byste nevydrželi ani vy. To, co máte tady, je v pohodě.

Takže myslíš, že to bude lepší, až se vrátíš?

Až se vrátím, oni budou chtít říct, co se tady dělo. Na minulé škole na mě třeba pořád žalovali, třeba že kouřím a piju, a přitom si sami zapálili před školou. Když já jsem šla

s někým kouřit, tak jsem za to mohla vždycky já. Třeba do toho byli namočení všichni, ale mohla jsem za to já.

Na této škole mě to bavilo, protože jsem se furt smála, vy jste takovej srandovní (tím myslí p. uč. Kubíčka).

Zůstaneš s někým v kontaktu?

S Bárou.

Poznámka redakce: Jessica se při rozhovoru rozpovídala poměrně upřímně, ale ne všechno se dá ve školním časopise zveřejnit, proto jsme museli něco vymazat a také nahradit některé výrazy.

Den dětí

Na dětský den bylo od učitelů připraveno dopravní hřiště a žáci devátého ročníku připravovali hry.

Hned ráno děti přijeli na kolech a všichni si šli napsat dopravní test, který se skládal z otázek ze zdravotvědy, značek a křižovatek. Hned jak devátá třída dopsala test, tak šla připravovat hry pro ostatní děti na hřiště. Her bylo celkem šest: poznávání koření pomocí čichu, hledání věcí v hlíně s vodou, ťapošlapy, zapamatovat si předměty, skákání v pytli a trefování do kýble.

Odtud byly děti postupně volány na dopravní hřiště, kde je čekaly stanoviště jako podjíždění branky, houpačka, jízda po okruhu, malý a velký slalom, přenášení kelímku a zastavení na brance. Dopravní hřiště si zkusili i někteří učitelé, např. pan učitel Vozábal, který si sebou odvezl i kus branky, další p. uč. Kubíček, p. uč. Berginová a p. uč. Suchá ze školky dojeli vcelku dobře.

Bohužel se nám přihodil i úraz. Když Petra Löffelmannová z osmé třídy přejížděla z jednoho hřiště na druhé, nevytočila zatáčku a skončila na zemi. Danča a Markéta jí to pohotově ošetřily, a tak Petra naštěstí skončila jen se třemi stehy a odřenými koleny.

Když Petra odjela, začala nám bouřka, a proto se musely na chvíli přerušit hry. Nakonec se vše stihlo a dětský den se všem líbil. Vyhodnocení bude probíhat na konci roku a vítěz dopravní soutěže dostane novou pátku a sadu míčků.

Markéta Žáková

Exkurze do Poslanecké sněmovny

„Jelikož jsme se už nemohli dívat na současnou politickou situaci v naší republice, rozhodli jsme se z Klučenic vyslat 15-člennou delegaci do Poslanecké sněmovny.

Tímto bych chtěl poděkovat poslanci Jiřímu Míholovi za rychlokurz, jak se stát politikem, za přednášku, diskuzi i prohlídku Poslanecké sněmovny.

Poté, co jsme nabyli potřebných vědomostí, dostali odpovědi na naše otázky a vyzkoušeli si první tiskovku, nezbývalo nic jiného než v PS vytvořit nový zasedací pořádek. Úspěšně jsme si rozdělili všech 15 křesel ve vládě a s klidem můžeme říci: „Ano, teď už opravdu bude líp.“

Václav Vozábal

Nemůžu si vzpomenout na slovo, kterým bych to popsala... že je to všechno velký, ne jako na vesnici, kde je všechno malinký. Už vím... nóbl. Ale když jsem přišla, zjistila jsem, že jsou to lidi jako my, že si vůbec na nic nehrajou.“

Bety

„Nejdřív jsem si myslela, že to bude nudný, ale opak byl pravdou. Nakonec mě to zaujalo a tak nějak mě to bavilo.“
Natka

„Pro mě to bylo bolestivý, protože tam byly všude schody.“
Petra (viz „Dětský den“)

„Pro mě to bylo zajímavý, spoustu nových věcí jsem se tam dozvěděl.“

Michal

„Sed jsem si na místo, kde sedí Okamura, což mě potěšilo.“

Kryštof

„Bylo to lepší, než jsem čekala, nebylo to zas tak nudné, a myslím, že kdyby nás tam provázel někdo jiný, že by to nebyla taková zábava. Nejnudnější byl ten dvacetiminutový film.“

Aneta

FTIPNÁ STRÁNKA

Přijde doktor za pacientem po těžké autohavárii a povídá: "Mám pro vás dvě zprávy, dobrou a špatnou. Ta špatná: Po té havárce jsme vám museli amputovat obě nohy."
"A jaká je ta dobrá?" ptá se zničený pacient.
"Už mám kupce pro vaše boty!"

Kalendář Chuck Norris Po 31. březnu pokračuje přímo na 2. duben, protože z Chucka si nikdo apríl dělat nebude.

Přijde elektrikář na jednotku intenzivní péče, chvíli si prohlíží pacienty, všichni na přístrojích, a pak povídá: "Pořádně se nadechněte, budu měnit pojistky!"

